

Vstup

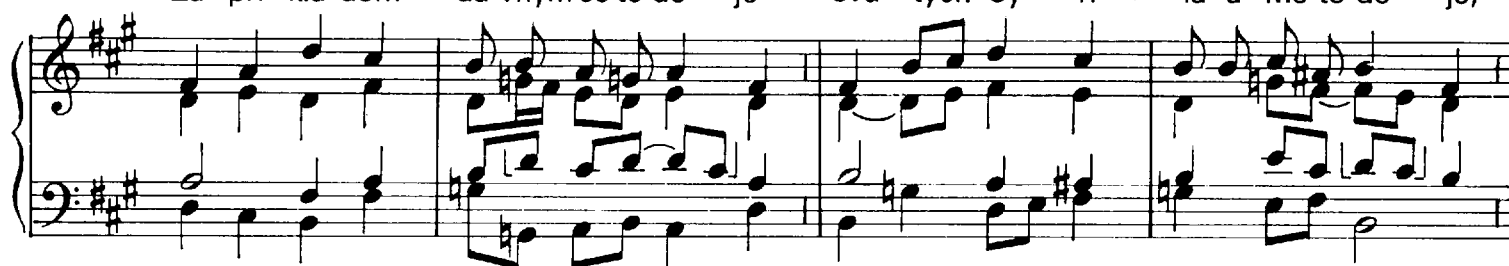
1. Ej - hle, o - ltář Ho-spo-di-nův zá - ři, pře - sva - tá nám o - běť na - stá - vá,

kte - rou po ti - síc let s ja - snou tvá - ři o - tci - na den ze dne ko - ná - vá.

Za při - kla - dem dá - vným se to dě - je sva - tých Cy - ri - la a Me - to - dě - je,

kte - ři roz - kaz Kri - stův pl - ni - li, pa - měť smr - ti je - ho sla - vi - li.

2. Sláva, sláva na výsostech Bohu,
nad Betlémem pěli andělé;
a ten zpěv se podnes nad oblohu
k nebes Pánu vznáší vesele.
Nechť jen se věčně věků vzdává
Králi králů po všem světě sláva,
kterou předkům našim věstili
apoštolé naši přemilí.

Obětní průvod

4. Přijmi, Otče, oběť nekrvavou,
kterou při večeři poslední
slavil Syn tvůj s myslí přelaskavou:
Přívětivě na nás pohlédni,
jak jsi vlídně k Velehradu hleděl
a svou milost lidu připověděl,
když se na Moravě slavila
první oběť tobě přemilá.

Před evangeliem

3. Zaznělo nám slovo pravdy věčné
ústý Soluňanů před věky,
dodnes v lahodě zní nekonečné
a svět zaznívá jím daleký:
Přinesli nám oni Písmo svaté,
bychom ze studnice této zlaté
moudrost nebes povždy vážili,
Bohu sloužiti se snažili.

5. Svatý, Svatý, Svatý Hospodine,
slávy tvé jsou plná nebesa,
lásky tvoje všemu tvorů kyne,
ať svět celý tobě zaplesá!
Sestup, Kriste, přezáračně dolů,
ať se tobě pokloníme spolu
s celou vlastí, s celým národem,
s otci Cyrilem a Metoděm.

Přijímání

6. Otevřela se již nebes brána,
slovo zázračné kněz vyslovil;
vítej, duše, vítej Krista Pána,
jenž se v způsob chleba, vína skryl.
Občerství tě krví svou a tělem,
spojíš se dnes se svým Spasitelem,
jenž svůj drahý život za tě dal
a tě k sobě Soluňany zval.

7. Vítej, Kriste, vítej, Chlebe živý,
Beránku, tys hříchy světa sňal;
pohleď, jak jsme tebe žádostiví,
všechny jsi nás k sobě povolal.
A my hříchem ztratili jsme nebe,
kéž je zase najdem skrze tebe
přimluvami apoštolů tvých,
věrozvěstů našich slovanských.

8. Nechť tvůj oltář nikdy neuhasne
v našich zbožných vlastech slovanských,
nechť se denně k báni nebes jasné
vznáší oběť z chrámů křesťanských,
která tisíc let již stále plane,
oslavuje tebe, věčný Pane,
posvěcuje srdce národa,
čeled' Cyrila a Metoda.

Závěr

9. Vyslyš, Pane, vyslyš prosbu vřelou,
kterou k tvému trůnu skládáme:
Požehnej vlast, žehnej církev celou,
zůstaň s námi, zbožně žádáme.
Provázej nás naездеjší pouti,
nedej svému lidu zahynouti,
pro zásluhy ze své oběti
vylej milost na své na děti.

